

ter min mening i fundamental modstrid med hele tankegrundlaget bag loven om midlertidig opholdstilladelse til personer fra det tidligere Jugoslavien. Signalet har hele tiden været, at Danmark var et helle for mennesker på flugt fra krigshandlinger, men at det var et midlertidigt helle, og det har stået krystalklart i hvert fald for flygtningene og for den største del af den danske befolkning, at de skulle vende tilbage til Eksjugoslavien, når situationen var til det.

Med den mulighed, der nu træder i kraft i næste måned, for, at krigsflygtningene kan søge asyl, lægger man op til, at tusinder og atter tusinder af flygtninge skal gøres til indvandrere og dermed måske bo i Danmark i resten af deres liv, hvis de selv ønsker det. Det Konservative Folkeparti ønsker at fastholde, at opholdet er midlertidigt. Vi ønsker ikke, at der gives tilladelse til at søge asyl efter de 2 år, og det gør vi ikke, fordi beslutningen får helt uoverskuelige konsekvenser.

Lad mig nævne, at der bliver kaos i det danske asylsystem, når tusinder begynder at søge asyl, og det vil næsten alle jo gøre, om ikke andet så for en sikkerheds skyld. Så kan man, når freden kommer, overveje, om man vil tage hjem eller ikke.

For det andet sender man et klart signal til tusinder og atter tusinder af jugoslaviske flygtninge om, at de ikke behøver at rejse hjem den dag, der er fred i eget land.

Hvis situationen i Bosnien ikke hurtigt ændrer sig i fredelig retning, er det sandsynligt, at en stor del af de knap 20.000 eksjugoslaver vil få permanent ophold i Danmark, og hvad så? Så følger retskrav på familiesammenføring. Hvor mange drejer det sig om? Er det 5.000, 10.000 eller 15.000? Ingen aner det. Der kan hurtigt blive tale om en ekstra udgift på langt over 2 mia. kr.

Og hvad med de menneskelige konsekvenser, når regeringen og flertallet nu tillader, at der søges asyl i Danmark? Det betyder jo med stor sikkerhed, at man stiller den enkelte jugoslav, kvinde eller mand, bagest i arbejdsløshedskøen her i Danmark. Var det ikke mere rigtigt, var det ikke mere hensigtsmæssigt og rimeligt, at eksjugoslavernes kræfter blev brugt dér, hvor der er allermost brug for det, nemlig i Bosnien den dag, landet skal genopbygges?

Det at bidrage til genopbygningen af Bosnien, når krigshandlingerne er slut, bør være et nøgleord i hele debatten. Jeg mener, at vi kan bidrage til genopbygningen på to måder. For det første skal vi forlænge den midlertidige opholdstil-

ladelse for samtlige 20.000 eksjugoslaver. Det skal være krystalklart for alle, flygtninge som danskere, at de skal tilbage til eget område og deltage i genopbygningen, når freden kommer.

For det andet skal tiden – det drejer sig måske om år – indtil de knap 20.000 kan vende tilbage, anvendes til at kvalificere dem til den tilværelse, de skal tilbage til. Tiden skal anvendes såvel teoretisk som praktisk for både voksne og unge.

Jeg mener ikke, at vi skal betragte eksjugoslaverne som specielle flygtninge, men snarere som mennesker, der er under træning eller på kursus her i Danmark, som skal gøre dem rustede til at genopbygge deres eget land den dag, situationen tilsiger det. Og dette trænings- eller kursusophold i Danmark bør være vort vigtigste bidrag til genopbygningen af det tidligere Jugoslavien. Man kan kalde det en slags praktisk ulandsarbejde, hvor vi starter genopbygningen, allerede inden freden er kommet. Desværre er det kun dele af den linje, som ministeren og flertallet har valgt at følge.

Afslutningsvis må jeg nemlig konstatere, at Folketingets flertal har lagt op til en ordning, som for det første er en vild flugt væk fra hovedsigtet i den oprindelige jugoslavlov. For det andet giver man alle ret til at søge asyl, når de har været i Danmark i to år – man kan altså frit vælge at blive indvandrer i Danmark. For det tredje belaster man det danske asylsystem helt unødvendigt. For det fjerde modvirker denne politik en effektiv genopbygning af de krigsramte områder. For det femte har flertallet nu bestemt, at et stort antal eksjugoslaver sættes bagest i den danske arbejdsløshedskø, og for det sjette vil flertallets asylpolitik bevirke, at man medvirker til serbernes grusomme spil med etniske udrensninger.

Derfor dette forslag, og jeg håber, regeringen og de øvrige partier alligevel besinder sig og stemmer for det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er ikke at ville forlænge toårsfristen er i direkte modstrid med lovens grundlag, sagde hr. Helge Adam Møller.

Nu har den tidligere justitsminister, hr. Hans Engell, jo klogelig valgt ikke at være til stede i salen i dag, så ham kan jeg ikke spørge, men så vil jeg gerne spørge hr. Helge Adam Møller:

Det er i direkte modstrid med lovens grundlag. Jamen, hvorfor i alverden fremsatte den tidligere justitsminister så ændringsforslaget til lo-